

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 10756/15
Дана 23.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А.” d.o.o. N.S., ..., кога заступају Ђорђе Мисиркић и Загорка Мисиркић, адвокати из Руме, Главна бр. 188, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, број 47-457/09 од 22.04.2010. године, у извршењу одлуке Уставног суда Уж-9870/2012 од 17.07.2015. године, у пореском предмету, у нејавној седници већа одржаној дана 23.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, број 47-457/09 од 22.04.2010. године и предмет ВРАЋА туженом органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе, Филијале Нови Сад, број 47-01294/2007-2231-053 од 17.12.2009. године, којим је тужиоцу, као пореском обвезнику, у поступку теренске контроле, тачком 1. диспозитива утврђена непријављена обавеза пореза на приходе од капитала у износу од 756.614,44 динара и камата на непријављену обавезу, обрачуната закључно са 17.04.2007. године, у износу од 583.024,42 динара, са налогом да уплати утврђене обавезе и камату, док му је тачком 2. диспозитива наложено да сам обрачуна и уплати камату од дана до када је у контроли обрачуната камата до дана уплате главног дуга у тачки 1. диспозитива решења, а тачком 3. диспозитива одређено је да је тужилац дужан да утврђене обавезе спроведе у пословним књигама и другим прописаним евиденцијама.

Тужилац је дана 23.08.2010. године поднео тужбу Управном суду, због ћутања администрације, коју је накнадно, након што је тужени орган доставио суду одговор на тужбу у ком је навео да је донео решење по жалби, поднеском од 28.04.2011. године, проширио и на новодонето решење туженог органа, број 47-457/09 од 22.04.2010. године, због погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања. Наводи да се ради о поступку који се води као последица неизвршења пресуде Врховног суда Србије број У. 7753/07 од 11.06.2009. године, чиме се он онемогућава у остварењу права на поврат средстава, у складу са законом. Истиче да је првостепеним решењем Филијале Нови Сад 1 од

07.12.2009. године, на основу истих чињеница, у истој ствари, утврђена поново пореска обавеза тужиоца, без обзира на то што је у пресуди Врховног суда У. 7753/07 и у Закону о порезу на доходак грађана изричито речено да обвезник пореза на приходе од капитала може бити само физичко лице. Указује да му Пореска управа већ три године не издаје пореско уверење, чиме га онемогућава да ради и учествује у тендерима на којима се та уверења траже. Предлаже да суд у спору пуне јурисдикције уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да му врати наплаћени порез са законском затезном каматом од 20.01.2009. године.

Пресудом Управног суда, Одељења у Новом Саду, III-4 У. 26071/10 од 26.10.2012. године одбијена је тужба тужиоца поднета против туженог, ради поништаја решења број 47-457/09 од 22.04.2010. године.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио Уставном суду уставну жалбу.

Одлуком Уставног суда Уж. 9870/2012 од 17.07.2015. године, тачком 1. диспозитива усвојена је уставна жалба привредног друштва "А.А." d.o.o. N. S. и утврђено да је пресудом Управног суда, Одељења у Новом Саду У. 26071/10 од 26.10.2012. године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Тачком 2. диспозитива поништена је пресуда Управног суда и одређено да исти суд донесе нову одлуку о тужби подносиоца изјављеној против решења Министарства финансија, Пореске управе, Регионалног центра Нови Сад, број 47-457/09 од 22.04.2010. године.

Према образложењу одлуке Уставног суда у управном поступку је ретроактивно примењен закон, а коју повреду није отклонио ни Управни суд у управном спору, па је Уставни суд оценио да је подносиоцу уставне жалбе оспореном пресудом Управног суда повређено право на правично суђење из члана 32. став 1. устава.

Поступајући у извршењу одлуке Уставног суда, којом је поништена пресуда Управног суда III-4 У. 26071/10 од 26.10.2012. године, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени у извршењу пресуде Врховног суда Србије број У. 7753/07 од 11.06.2009. године поништио решење првостепеног органа од 11.04.2007. године, те да је код тужиоца извршена теренска контрола обрачунавања и плаћања пореза на додату вредност дана 10.12.2009. године, којом приликом је утврђено да је тужилац, као порески обвезник, оснивачу и директору Цвејић Страхињи на име стамбеног кредита исплатио износ од 4.000.000,00 динара, на основу чега је првостепени орган закључио да је тужиочев оснивач извршио узимање из имовине привредног друштва, што по оцени првостепеног органа представља приход од капитала у смислу одредбе члана 61. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак, због чега је тужоцу утврдио порез на приходе од капитала са каматом од 05.01.2005. до 17.04.2007. године. Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је првостепено решење у свему правилно и на закону засновано. Тужени је образложио да тужилац није регистрован за кредитне послове и да оснивач тужиоца није био у радном односу у тренутку закључења предметног уговора о кредиту, по коме му је исплаћено 4.000.000,00 динара, па тужени налази да је правилно првостепеним решењем тужиоцу утврђена непријављена пореска обавеза пореза на приход од капитала, правилном применом материјалног права, прихватајући разлоге на којима је првостепени орган засновао своју одлуку као правилне и потпуне и позивајући се на одредбу члана 61. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр. 24/01...44/09).

По оцени Управног суда, основано тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што је одредба члана 61. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана, којом је било утврђено да се приходом од капитала сматра и узимање из имовине и коришћење услуга привредног друштва од стране власника привредног друштва за њихове приватне потребе, ступила на снагу 01.01.2005. године, на основу одредбе члана 73. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана (“Службени гласник РС”, бр. 135/04). Како обавеза обрачуна и уплате пореза настаје у моменту исплате сваког појединачног прихода, по оцени Управног суда, ова одредба се није могла применити на исплате извршене у 2004. години. Наиме, у конкретном случају тужилац је на име предметних уговора о кредиту извршио пет исплата са свог текућег рачуна и то четири исплате у 2004. години и једну исплату у 2005. години, па се само на износ исплаћен у 2005. години могла утврдити пореска обавеза у смислу члана 61. став 1. тачка 4. наведеног закона, док се иста одредба није могла применити на исплате извршене у 2004. години. Дакле, у конкретном случају је ретроактивно примењен закон, па је спореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној правној ствари заснована на погрешној примени материјалног права од стране туженог органа.

Суд је ценио захтев тужиоца за одлучивање у спору пуне јурисдикције али је нашао да је исти неоснован, јер природа ствари то не дозвољава.

Са изнетих разлога, Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је у поновном поступку тужени орган везан правним схватањем суда и примедбама суда у погледу поступка, у складу са одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 23.10.2015. године, III-4 У. 10756/15

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић